
Melodias

Concurs de 1904
Premi del Ateneo Barcelonès
Itas. 250.

Mon fogaire

L. = Anhel.

Quan a cloure mes ulls, vingui la mort;
Y mon darrer respir voli per l'aire;
Sub-cava ben fort... sub-cava ben fort...
Y obre encumps un rot fons... ben fons... fogaire.

Viii de la ~~sterna~~ mare; fins el vent
Entairi nostre bes, y estrenyi 'ls braços:
Ben'agradogament; agradogament...
Estendria' al bon fill, amb dolçor, los braços.

Quin grant goig! fondeu bestan dolç a un temps
Com es el del fill quan la mare angora!...
Y quin plaer, es, conhortar-la encumps
Quan del fill ingrati l'abracada plora...

Quan a cloure mes ulls, vingui la mort;
Y mon darrer respir voli per l'aire;
Sub-cava ben fort... sub-cava ben fort...
Y obre encumps un rot fons... ben fons... fogaire

Lesas d'en
F elip cosetta

I

Missia

N'en Joaquin Grant

Mon fogar

G. - Archel.

3
(in time)

M. 50 = 9. Pesant.

Quana clauze mosullo, virginia

mort; y mon da-ner sossir voli per l'aire; Jub-cava ben fort... sub-cava ben

fort... Go-bre encamp un sot fous... den fous... fous gâins.
D'air
fos-saire.

12^{1A}

II

Alegre. Cançó

Piano *f* *8va alt.* *3*

mf *6*

Mena *Piano* *pre Menos* *9da*

El jove qu'ammi'sca-si, de d'aver cata-
Don-ell dels ulls plo-rosos y el cor a-pe-sa-

sempard. *teng.* *3*

là. y ull si-a quan par-li ben tendre en amo-rat.
-rat. Digueu los ulls her-mo-ros que es-tà e-n amo-rat teng.

sempard. *f a tempo*

6

Des qui hodi - ri - a! ben *retard.* Andreena mo - riát,
 Des qui ho di - ri - a! que es - tá ena mo - riát,

a tempo

Des qui ho di - ri - a!... o si no, cap.
 Des qui ho di - ri - a!... y ningu ho sap.

9

mf

12 3 2

Canigó.

El jove qui 'am mi's cari,
 Ac d'era entala'.

Y vull sia quan parli
 ben sembre enamorat.

Bes qui ho diria!

ben sembre enamorat,
 bes qui ho diria!...

O si no, cap

Variants.

Mon jove cultint rosellas,
 mon front petoneja.

Y d'era jove, les anelles
 sento manament queixia.

Bes qui ho diria!

Sento manament queixia,

bes qui ho diria!...

d'enveja grant.

Soncell dels ulls plorosos
 y el cor apesarat.

Dihnen los ulls hermosos
 que estas enamorat.

Bes qui ho diria!

que estas enamorat,

bes qui ho diria!...

y ningun ho sap.

Prepulsus

G. flor marcida

Bariton

(sempre a mitja ven)
-Ja s'a-

m. 56 = 1 Espaisos.

Piano

(ben ligat, com murmur.)

magal'sol !..

la donzella her-mo-

sa, s'allun-ya s'allunya fetro-sa a es-plai-

m.e.

1940

Requiescant

III

L. -
flor marcida.

- Ja s'omaga 'l sol!...
la donzella hermosa,
s'allunya febrosa
a explicar llur dol...

ar llur dol...

ancios *1 3* *tranquil*

p *pp*

Da arriba al for ont l'aimant re-posa;
fos-sar

9

refard. *a temps* *sf* *apretant*

ga arriba al focar
ont l'aimant reposa;
y el crida amorosa;
mes; ay! quin pesar

al veure confosa
llurs crits ofegar.
Comença a plorar
plorant; tremolosa...

yel cri-da amorosa;
mes; ay! quin pesar al

m. e.
mf
ancios

p

3

veure con-fosa llurs crits llurs crits o-fegar.
Co-men-ça a pre-

6

Tranquillizance

a sempre

gar plorant;
tremo-lo-sa...

9

apagant

12 5

La nit va escampant
 sa arcaica tristor,
 encamps qu'el trist plor
 va prest ofegant...

descriptiu.

f = alt

a tempo

f = al

(amb amplitud.)

La

nit va es-campant sa ar-cai - ca tris-tor,

apresentant

Leguit petoneja
la creu silenciosa

que guarda la foga
qu'escolta llur queixa...

en-camps

qu'el tust plor va prest ofegant...

ancios

Le-guit petonei-ja la creu silenciosa que guar-da la

a temps

fo-qa qu'escolta llur quei-xa...

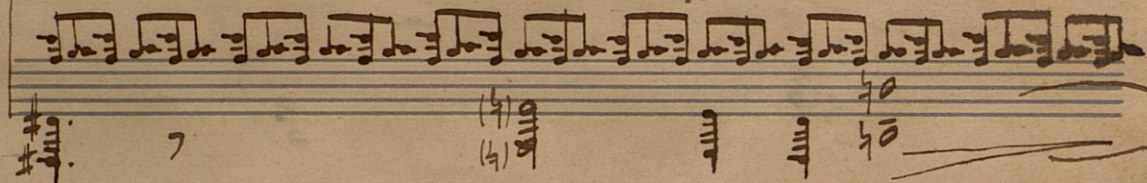
vin fins gradualment a probar el primer temps

-Ja s'ha posat lo sol!..
 la donzella hermosa
 cada jorn febrasa
 va a plorar llur dol.

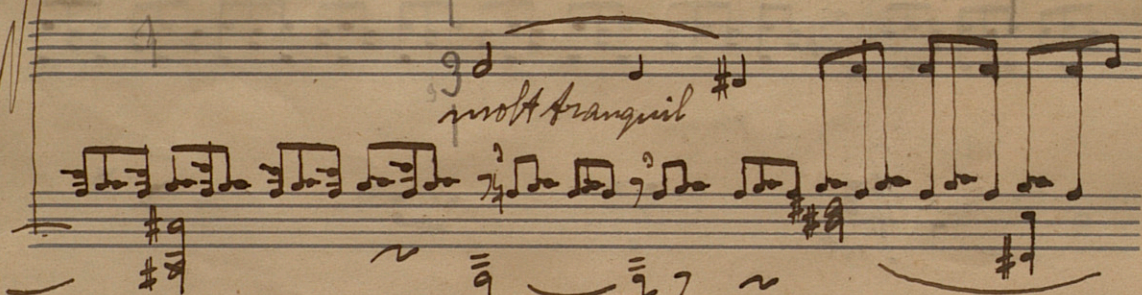
-Ja s'ha posat lo sol!..
 la donze-lla her-

Ier temps

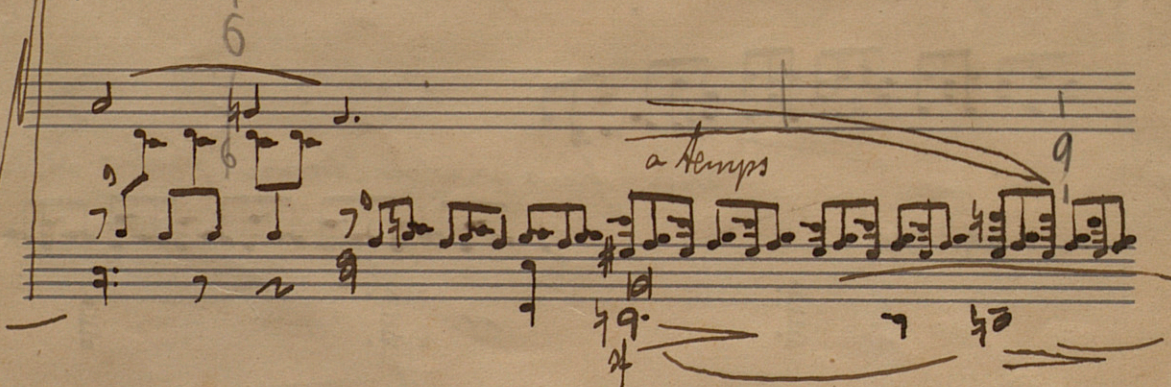
128va

-mo-sa
 cada jorn febrasa
 va a plorar llur

dol.

IV

Angoranga

Ma mare cantant, mon bregol grontava...
 Y auu begos d'amor, mon rostre escalfava...
 Mes un jorn de mort... lluny se la emporta.
 Y ma bendra aimada;
 Au parla amorosa endolceix mon plor...
 Mes; ay! ma mare !!!
 - No puc ja begarla !!!

IV

Inyorange

Senon

Piano

ting.

M. 40 = 9. Ma mare can-tant, mon
Poca poc.

ting.

ting.

3

ting.

bre-gol grout-xa-va... Yam begos d'a-mor, mon

ting.

ting.

nostre cal-fa-va... Mes un jour la mort... l'un

ting.

sf

p

ting.

6

de la empor-ta. Y ma tendra ai-mada; — *Am*

ting

9

parla-a-mo - ro - sa en - dolceix mon plor... Mes jay! — ma

pre a pre

st mare!!! — No puc ja be-gar-la!!! —

st

12¹⁰

Poncelleta

L. -
Historieta

fianco *m. 100-7* *Animat.* *creixent* *pp* *3*

Nana *a - a - ah!!... garin - de fa garindo'...!* *6*

a - ah!!... *9* *retard.* *a temps* *creixent* *retard.* *9*

Poncelleta

V

L. -
Historieta

Aah!!... garindeta garindo'...!
Aah!!...

I

Hi havia una donzella
 qu'am - Den arquer jugava.
 Mes que'l sol n'era bella,
 y com un Den aimada.
 Aaah!! garindeta garindo!!
 Ah!!...

II

Un jorn vingué qu'el amor
 acariciant-la am ses ales,
 l'enger se li endugue'l cor
 de sa manga fent gales.
 Aaah!!... garindeta garindo!!
 Ah!!...

Poc a poc

Hi ha - via una don - zella
 Un jorn vingué qu'el a - mor -

qu'am - Den arquer ju - ga - va. — Mes que'l sol n'era be - lla, y
 aca - ri - ci - ant la am ses a - les, — l'enger se li endugue'l cor de

9² I. Al tempo.

com un Den ai - ma - da.
 sa manga fent ga - les.

A - a - ah!!... garin -

III

D'aquell jorn la donzelleta
trista, mol trista ha quedat;
veient sa il·lució desfeta...
plorant en sa soletat...!
Aah!!... garindeta garindó...!
Aah!!...

3 6

leta garindó...! a - ah!!...

retard. a fuyes

9 6

pro a pro
D'aquell jorn la donze-

retard. llare

12 3a

lle-ta trista, molt trista ha que-dat: — veient sa il·lu-

9 7 9 9 7 9 9

22

3

ting

ciò desfe - ta... plo - rant, plorant en sa so-le-tat...!

ting

I en tempo

6

a - a - ah!!... garin - deta garindo'...! - a

st

p

retard.

9

124

ah!!...

a tempo

retard.

mp

El Llorer

G. -
Dante's b. borch

Bariton

(sempre ancios)

Moderat. m. 84 = 1

Co-rruvers mi,

corren, i oh mortals! En-

Piano

El Horer

VI

A la memoria del Inmortal Verdaguer

Correu vera mi, correu, ¡oh mortals!

L.
Desde'l forch

Et sempre armats de flammants dardals
Moro d'angorança - de poguer voltar
ab mon humil fullatje son aspre focar;

fu- lles, arranén mas fulles, mas franques, ma boca ya-

creixent

vrels; Rei-xin-ne co-ronas; don tota mas an-

hels voltar son fo-gar, engrandir sa glo-ria; y espirar prop d'ell, cantar sa me-

y respirar perop al Ell, combax sa memoria
a creubar el vent entremity mas fullas;
y aixis, fins morir, guardar ses despullas.

moría al creuar el vent entre-mitjanes fulles; yai-xis, fins mo-

-rir, fins mo-rir, guardar sesdes-pu-lles.

Handwritten musical score for "The Rose Tree" on aged paper. The score is written on three systems of five-line staves. The first system has a treble clef and a common time signature 'C'. The second system has a treble clef and a common time signature 'C'. The third system has a treble clef and a common time signature 'C'. The music is written in a simple, handwritten style. The lyrics are written below the staves. The score includes various musical notations such as notes, rests, and bar lines. The paper shows signs of age, including discoloration and some staining.

Handwritten musical notation on a three-staff system. The notation includes various notes, rests, and a key signature of one sharp (F#). The word "impetuous" is written below the first staff. The notation is heavily scribbled over with ink, particularly on the right side. A large, stylized signature or mark is visible on the right side of the page, overlapping the staves.

Seven empty musical staves, each consisting of five lines, arranged vertically on the page.